

TASZ

20.

1995

2000

2003

2002

2009

2004

2012

2007

2008

2001

1995

2010

1998

1994

1997

2003

1996

2006

1999

1996

1994

2001

2005

JOGGAL VAGY SZABAD!

Minden ember egyenlő, minden ember szabad. Az embernek joga van szabadon, saját értékei és élettervei szerint dönteni és cselekedni, és ennek a jognak csak mások hasonló jogai szabnak határt. A nyugati világban az állam elköteleződik emellett, azon az alapon szerveződik, hogy a polgárok jogainak tiszteletben tartása és védelme az elsőrendű kötelezettsége. A jogvédő és az állam azért működhet együtt, mert ebben egyetértenek.

Húsz éve rendületlenül dolgozunk azon, hogy az egyének szabadságának és egyenlőségének sérelme ne maradjon szó nélkül, és így a világnak ez a része szabadabb és boldogabb legyen. Ugyanazon elvek mentén, ugyanazzal az elhivatottsággal foglalkozunk a szabadságjogok védelmével. Mégis érezzük, hogy valami más lett. Munkánk ma már nem merülhet ki abban, hogy figyelmeztetünk, ha az állam megsérti a jogokkal kapcsolatos kötelezett-

ségét, mert ma már nem kíváncsi a figyelmeztetésünkre. Megszűnt a konszenzus közöttünk az államnak a jogok tiszteletben tartásával és védelmével kapcsolatos feladatában. A magyar állam ma már nem partnert, hanem ellenséget lát az elveik és céljaik mellett következetesen kiálló jogvédőkben. Soha nem dolgoztunk olyan ellenséges környezetben, mint most.

Mi újra olyan állammal szeretnénk vitában állni, amely, ha meg is sért jogokat, tenni akar azért, hogy ilyen többet ne történhessen. Magunk ezt nem tudjuk kivívni, de tehetünk azért, hogy minél többen követeljék ugyanezt. Sok embert kell megnyernünk a szabadság és az egyenlőség ügyének, akik együtt elérhetik, hogy a magyar állam újra a szabad és egyenlő polgárok közös intézménye legyen. A most húszéves TASZ a következő éveit ennek a feladatnak szenteli.

Kapronczay Stefánia
ügyvezető igazgató

Szabó Máté Dániel
szakmai igazgató

1994. SZEPTEMBER VÉGÉN EZT ÍRTA AZ ÚJSÁG:

A kormány megtárgyalta a vezetékes energia árának emelésére vonatkozó javaslatot, és úgy határozott, hogy a korábbi szándéka ellenére nem több lépcsőben, hanem egyetlen nagyobb lépésben dráguljon az energia.

A hivatalos látogatáson Párizsban tartózkodó Göncz Árpád hazánk európai csatlakozásáról, illetve a kétoldalú kapcsolatok fejlesztésének lehetőségeiről tárgyalt francia vendéglátóival.

Willy Claes, eddigi belga külügyminiszter lett a NATO főtitkára.

Csepi Lajos, az Állami Vagyonkezelő Rt. vezérigazgatója tudomásul veszi, ha meneszti, de arról nem értesült, hogy felmentéséről döntés született volna.

Hazánknak ítelték az 1998-as síkvízi világbajnokság rendezési jogát, a Ferencváros ellenfeléül – miután tovább jutott a CSZKA Moszkva ellen – a portugál Porto csapatát sorsolták ki a Kupagyőztesek Európa Kupájában.

Bejelentették: várhatóan 7-10 napra eltűnik a fűszerpaprika a boltokból, Kuncze Gábor belügyminiszter elmondta, hogy 38 paprikaügyben van vizsgálat, tizenhétven vannak előzetes letartóztatásban.

UGYANEKKOR BEJEGYEZTEK EGY ÚJ SZERVEZETET. AZ LETT A NEVE: TÁRSASÁG A SZABADSÁGJOGOKÉRT (TASZ). ERRÓL NEM ÍRTAK A LAPOK.

SZABADSÁG • EGYENLŐSÉG • TÁRSASÁG

1994-ben, a második szabad választás után nemcsak a demokratikus átalakulás vált bizonyossá Magyarországon, de annak hiányosságai is. A rendszerváltásnak nem kis számban voltak vesztesei, kialakultak azok a társadalmi rétegek, melyek tagjai nem tudták kellőképp érvényesíteni állampolgári jogait, sokszor nem is ismerték azokat. Ezek közül különösen nehéz helyzetben voltak a pszichiátriai betegek, az ő érdekvédelmükkel addig senki sem foglalkozott. Noha a rendszerváltás papíron a hazai elme-egészségügyben is megtörtént, a régi gyakorlatot, beidegződéseket nem lehetett egyik napról a másikra eltörölni. Nem beszélve arról, hogy a szocialista évtizedekben a pszichiátriai kezelések során számtalan visszaélést volt kénytelen elszenvedni egy-egy beteg: az ápolók tetteles bántalmazásától kezdve az indokolatlan kényszergyógykezelésen

át egészen azokig a gondnokság alá helyezési machinációkig, amit kegyetlen hozzátartozók kezdeményeztek. Nem véletlen, hogy még az 1990-es években is tartotta magát a mondás, miszerint, aki egyszer pszichiátriai osztályra kerül, az többet „nem lesz normális”.

A kilencvenes évek elején Fridli Judit szociológus az elsők között segítette az Országos Pszichiátriai- és Neurológiai Intézet

betegit, a munkába profi jogászok – Pelle Andrea, Tóth Gábor Attila, Honecz Ágnes – is bekapcsolódtak. Először a pszichiátriai betegek jogainak elismerése érdekében emelték fel szavukat, amit nemcsak a közvélemény, de a hozzátartozók, sőt a szakember gárda is meglepve fogadott.

Hamarosan egyértelművé vált, hogy az állami irányítás számára is komolyan vehető kezdeményezéseket, az alapvetően hibás működési mechanizmusok megváltoztatását csak úgy tudják elérni, ha nem egyszerű jogsegélyszolgálatot működtetnek. Úgy vélték, hogy egy ennél sokoldalúbb szervezetre van szükség, ami a szakmai konzultációktól, felvilágosító tevékenységektől kezdve a lobbitevékenységen és a jogalkotáson át, az állam elleni perekig bevállalja mindazt, ami a szabadságjogok érvényesítésében segít azokat, akik

valami oknál fogva erre nem képesek. Kezdetben elsősorban a pszichiátriai betegek, kábítószer-fogyasztók, gondnokság alá helyezettek voltak a klienseik, ám az általuk alapított, 1994. szeptember 30-án bejegyzett szervezet már nevében jelezte: többről van szó, mint szimpla betegjogi érdekérvényesítésről. Többről van szó, mert e tevékenység olyan általános problémákat vet fel, ami nemcsak egy szűk réteg érdekvédelmében érvényesülhet, hanem tulajdonképpen a társadalom minden rétegében. A Társaság a Szabadságjogokért elnevezés egyértelműen arra utal, hogy nemcsak egy speciális kört képviselő szervezet jött létre.

A mintát az American Civil Liberties Union adta, amely ahhoz is hozzájárult, hogy a nevüket használják, ugyanis a Társaság a Szabadságjogokért a Hungarian Civil Liberties Union (HCLU) magyar megfelelője.

Interjú Fridli Judittal a korábbi elnökkel a Jogi Fórumban, 2001. október 19.

A pszichiátriai intézményekben végzett munkánk során ismerkedtünk meg a drogfogyasztók problémáival. Az ő esetükben a betegség – a drogfüggőség –, amely a kórházi kezelésüket indokolja, a büntető szabályok szigora folytán, hazánkban bűncselekmény is. Már a pszichiátriai betegek ügyeiben visszatérő probléma volt, hogy ki szerezhet tudomást betegségük természetéről, ki jogosult megismerni egészségügyi adataikat: ez a probléma még élesebben jelentkezett a drogfogyasztók körében végzett munkánkban. (...) Eleinte a hatósági fellépésekre összpontosítottunk, azokra az esetekre, amikor valakit egészségügyiként definiált problémája miatt, kezelés térésére kényszeríthetnek: mint például a pszichiátriai betegeket, drogfogyasztókat, HIV-vírus hordozókat. Innen jutottunk a gyógykezeléshez fűződő jogok területére: megkapja-e a beteg a kezelési döntéshez szükséges tájékoztatást, módja van-e arra, hogy a kezelés vállalásáról maga dönthessen, megismerheti-e egészségügyi dokumentumait. Az információs önrendelkezés kérdései, az egyén döntési képességeinek megítélése pedig már olyan problémákhoz vezettek el, amelyek kívül estek az egészségügyi intézmények falain.

**Baltay Levente,
korábbi ügyvivő,
a jogsegély szolgálat
munkatársa**

Amikor 1995-ben, ifjú ügyvédként jelentkeztem a TASZ-nál, épp költözés előtt álltak. Mondták is, hogy a legjobbkor jöttem, segítek a csomagolásban. Egy nem különösebben nagy lakás lett az iroda a Jégverem utcában, a tevékenység pedig úgy nézett ki, hogy bár ki voltak osztva a feladatok, azért ha az élet úgy hozta, mindenki csinált mindent. Nem voltak még programok, a lényeg az volt, hogy „emberi jogi aspektusból vizsgáljuk meg a dolgokat”.

A legelső időkben főleg a betegjogi és drogpolitikai kérdések voltak terítéken, ám mivel akkor született egy sor olyan törvény, illetve alkotmánybíróági határozat, ami általánosabb problémákra reflektált, már nem lehetett elugrani az ilyen témák elől. Ekkor alakult ki a jogsegélyszolgálat is, ami „behozta” az ügyeket, vagyis közvetlenül megismerhettük a hétköznapi gondokat. Először csak tanácsot adtunk, később a bíróságra vittük az ügyeket, szóval szép lassan terebélyesedett ki a TASZ tevékenységi köre. Meg kell hagyni, hogy korábban a tudományos vonal sokkal erősebb volt, mint a streetfighter – de mindig is egy olyan társaság volt, ahol nagyon okos emberek dolgoznak együtt, és mindenki a legmagasabb színvonalat képviseli a saját szakterületén. Azért tudunk mind a mai napig hitelesek lenni, mert közérthetően tudunk megszólalni egy-egy témában, illetve nagyon nehéz lenne ránk nyomni azt a bélyeget, hogy mi valamelyik tábor szekerét toljuk.

A TASZ számára az első pillanattól kezdve evidenciának számított, hogy a jog eszközével ellenőrizze a mindenkori hatalom intézkedéseit, és ha azok nincsenek összhangban a különféle nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségekkel, az emberi jogokkal, akkor emelje fel a szavát.

JOG SEG ÉLY

A TASZ megalakulása után nem sokkal egy olyan jogsegélyszolgálatot hozott létre, ami nem csak tanácsokkal látta el a hozzá fordulókat, de a peres esetekben a képviseletet is biztosította a számukra. Húsz év elteltével elmondható, hogy e tevékenység nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a TASZ később mely területeken bővítette tevékenységi körét, és tematizálta munkáját, nem beszélve arról, hogy a sorra megnyert perek növelték a szervezet presztízsét, befolyását. A jogsegélyszolgálat munkája nem változott az elmúlt években sem. Ma is számos esetben a TASZ ügyvédei vállalják beadványok megfogalmazását, a sértett jogi képviseletét, védelmet a büntetőeljárásban, képviseletet a bíróságokon. Azonban csak olyanoknak segítenek, akiknek nincsen hivatalos jogi képviselőjük, illetve csak olyan ügyekben, ami az alapvető szabadságjogokkal kapcsolatos.

**A TASZ ingyenes jogsegélyszolgá-
lata a következő ügycsoportokban
nyújt segítséget:**

szólásszabadság, gyülekezési jog, polgári engedetlenség, lelkiismereti és vallásszabadság; egészségügyi önrendelkezési jog (különösen abortusz, otthonszülés, ellátás visszautasításának joga, intézmény elhagyásának joga); gondnoksági eljárás (választójogi igények is); intézetben élő fogyatékos vagy mentális zavarokkal élő személyt ért jogsértés; súlyosan, halmozottan fogyatékos tanköteles korú gyerek iskolai oktatáshoz való jogának sérülése; HIV-vel élő személyek egészségügyi ellátásához és egyenlő bánásmódhoz való jogának sérelme; állami, önkormányzati és más közintézmények, közszolgáltatást nyújtó szervezetek részéről történt hátrányos megkülönböztetés; sértetti képviselő rassistá, homofób, antiszemita, más hasonló előítélet indítékú bűncselekmény esetén; választójog, választhatóság; közérdekű adatigénylés; közérdekű bejelentők védelme; személyes adatok védelme; csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés.

Interjú • 2003

A motozásos hatósági igazoltató-sokról Pelle Andreát, a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) jogsegélyszolgálat vezetőjét kérdeztük.

Pelle Andrea: Telefonon és e-mailben olyanok kerestek meg minket, akiknél semmit nem találtak, és akik kifogásolták az ilyen átvizsgálásokat. Személyesen inkább azok szoktak jönni, akiknél találtak is valamit. Történeteikből ugyanakkor kiderül, hogy náluk sem volt különösebb indoka az igazoltatásnak és a ruházat átvizsgálásának.

MN: Teljesen átlagos fiatalokról van szó?

PA: Igen. Nem viselkednek feltűnően, de az életkoruk és a környék miatt igazoltatják őket. A Határ úti metróállomás környékén történt igazoltatások miatt például több telefonos megkeresés is érkezett hozzánk. Állítólag még a cipőt is le kellett venniük az igazoltatott fiataloknak.

MN: Mi lehet a célja ezeknek az intézkedéseknek?

PA: Ez valamiféle szerepzavar a rendőrségnél. Közismert, hogy a kábítószer-fogyasztás, pontosabban a kisebb mennyiségű kábítószer megszerzése és birtoklása is bűncselekmény. Korábban is ez volt a gyakorlat, de nem volt ennyire látványos a rendőri igazoltatás. Könnyű célpont az a 16-18 éves fiatal, aki mondjuk a zsebében tart fél gramm marihuánát. Ő máris egy ismertté vált elkövető, tehát javítja a bűnügyi statisztikát. Ezek a fiatalok nem veszélyesek, nem kell attól tartania a rendőrnek, hogy bármilyen atrocitás történik az eljárás folyamán. A kábítószer-fogyasztást nyilván nem lehet visszaszorítani azzal, hogy naponta 30 fiatalot igazoltatnak központi helyeken. Ez a rendőrség sajátos időtöltése: ha valakit bevisznek, akkor egyrészt a lefoglalásról kell határozatot készíteni, az előállítást is jegyezni kell, aztán az illetőt vizeletvizsgálatra is el kell szállítani. Nyilvánvaló, hogy sokkal több esetben igazoltatnak fiatalokat, mint ahány esetben találnak is valamit.

MN: Néhány hónapja a Magyar Helsinki Bizottsággal és a Kék Pont Drogkonzultációs Központtal közösen nyílt levelet írtak a belügyminiszternek, ebben kifogásolják a motozásos igazoltatásokat s céljukat. Hogyan reagált a hivatal a levélre?

PA: 2003. október 6-án az ORFK sajtótájékoztatót tartott a témában, ahol szó volt az igazoltatásokról is. De semmilyen konkrét álláspont és határozott válasz nem hangzott el. Elmondták, hogy megvizsgálták a jogszabályokat, és nem találtak olyan utasítást a rendőrségen belül, amit mi a levélben kifogásoltunk, tehát nem szólították föl a közrendvédelmi szolgálat munkatársait, a járőröket e módszer alkalmazására. Sőt, utasították a szervezetet, hogy tartsák tiszteletben és szem előtt a rendőrségi törvény szabályait és az emberi jogokat.

A Magyar Narancs interjúja Pelle Andreával (2003/48. 2003. 11. 27.)

ALAPVETŐ

A Társaság a Szabadságjogokért az 1989. évi II. törvény alapján létrejött országos működésű társadalmi szervezet. A TASZ 2002 januárjától az 1997. évi CLVI. törvény alapján közhasznú szervezetként működik.

A szervezet tagja lehet minden természetes és jogi személy, aki vállalja, hogy a szervezet alapszabályában megállapított tagsági követelményeknek eleget tesz, és a közgyűlés öt tagjai sorába felveszi. A szervezetnek nem magyar állampolgár is lehet tagja. A szervezetbe új tag felvétele a közgyűlésen történik.

A szervezet legfőbb tanácskozó és döntéshozó szerve a közgyű-

lés, amelynek ülései nyilvánosak. A közgyűlésen minden tag tanácskozási és szavazati joggal részt vehet. A közgyűlést legalább évente egy alkalommal össze kell hívni.

A Társaság a Szabadságjogokért megalakulásakor, 1994-ben még csak 5-6 ember vett részt aktívan a TASZ munkájában, az ő kezdeményezésükre gyűlt össze végül 10 fő, hogy egyesületet tudjanak alapítani. Mára 30 fölé nőtt a TASZ egyesület tagjainak száma, illetve folyamatosan bővül a mindennapi munkát végzők köre folyamatosan bővül. Jelenleg a TASZ ügyvezető igazgatója Kapronczay Stefánia, szakmai igazgatója Szabó Máté Dániel.

A TASZ-hoz megalakulása után számos lelkes és elkötelezett szakember csatlakozott a legkülönbözőbb területekről, így épp a fordítottja történt annak, mint ami a hazai civil szervezeteket jellemezte. Míg azok különféle szakterületekre specializálódtak, legyen szó szólásszabadságról, gyerekjogról vagy a romapolitikáról, a TASZ egyre többször és egyre szélesebb körben minden olyan érdeképviseletet felvállalt, ami a magánszféra védelmével, s általánosan az emberi jogokkal kapcsolatos. Ekkorra alakult ki az a tevékenységi struktúra, ami ma is jellemzi a társaságot, és vált valóban reálissá annak a küldetésnek a teljesítése, ami már a kezdet kezdetén megfogalmazódott: a TASZ azért dolgozik, hogy bárki megismerhesse alapvető emberi jogait és érvényesíthesse azokat a hatalom indokolatlan beavatkozásaival és mulasztásaival szemben. Fő célkitűzése, hogy az alapvető jogok és jogelvek érvényesüljenek Magyarországon. Tevékenységüket olyan jogterületekre összpontosítják, ahol gyakoriak és rendszerszintűek a jogsértések, valamint az áldozatok különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak. Arra törekszik, hogy az állam csak különösen súlyos indokkal, elkerülhetetlen mértékben, és csak törvény alapján, megfelelő eljárási garanciák mellett korlátozza az alapvető jogokat.

A Magyar Narancs cikke - 1997

Az egészségügyi adatok kezeléséről rendelkező törvénytervezet – amely most került a parlament elé – ellentétes az adatvédelmi törvény rendelkezéseivel, és alkotmányossági aggályok is felmerülnek, vélik a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) nevű szervezetnél. Elfogadhatatlannak tartják, hogy a vélt állami érdek elsőbbséget élvezzen a személyes adatok védelmével szemben.

A népjóléti miniszter, Kökény Mihály álláspontja szerint a most formálódó, az „Egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről” szóló törvény csupán az 1992-es adatvédelmi törvényt kiegészítő adatkezelési, technikai jellegű szabályokat tartalmaz. Nem aggályoskodott a törvény vitájának megkezdésekor a szocialista párt vezérszónoka sem, aki hangsúlyozta: milyen jó lesz, hogy a törvény elfogadása után a beteg végre beletekinthet a róla készült or-

vosi jelentésekbe. Azt azonban már kevésbé hangsúlyozta, hogy mások is.

Schiffer András, a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) egyik munkatársa a Narancsnak nyilatkozva szemforgatónak nevezte, hogy a tervezetet többen europээр törvényjavaslatnak aposztrofálták: „Egy ilyen törvény csak akkor lehet EU-komform, ha egyetlen célja a beteg érdekeinek védelme.” Szavait az Európai Közösség lisszaboni chartájában lefektetett alapelvek is alátámasztják: e szerint a betegnek kizárólagos joga van az egészségügyi adatairól való rendelkezésre, még halála után is. A TASZ munkatársai elfogadhatatlannak tartják azt is, hogy az adatvédelmi törvény szellemével és rendelkezéseivel ellentétes jogszabály szülessen.

(1997/16. 1997. 04. 17.)

Az elmúlt 20 évben sok mindent el lehetett mondani az államról, de egyvalamit biztosan nem: azt, hogy élen járt volna az alapvető jogok ismereteinek biztosításában. Az állami intézmények elleni nyertes perek sora bizonyítja, hogy a TASZ-nak is köszönhető, hogy a hatalom nem csak elméletben, de a gyakorlatban is „tiszteletben tartani kényszerült” az állampolgári jogokat, sőt nem túlzás azt mondani, hogy a TASZ nélkül valószínűleg sokkal többet „engedett volna meg magának”.

**Szalai Ottó, a siklói
képviselő-testület
tagja**

Miután bíráltam a siklói polgármestert, az ügyészség 2012-ben vádat emelt ellenem, védelmemet a TASZ képviselte. Az elsőfokú tárgyalás után bűnösnek mondtak ki, és 87 500 forint pénzbüntetést kaptam. Mindezt azért, hogy kimondtam a véleményem! Másodfokon helybenhagyták az ítéletet, ekkor döntöttünk úgy, hogy elmegyünk Strasbourgig. Ám közben született egy olyan törvény, hogy az Alkotmánybírósághoz is lehet egyedi ügyben fordulni, ezért úgy döntöttünk, élünk a lehetőséggel – s az AB idén áprilisban megsemmisítette ezt az ítéletet. Ha nincs a TASZ, nem tudtam volna végigvinni ezt az ügyet, és most bűnöző lennék, csupán azért, mert elmondtam a véleményemet.

Azt látjuk, hogy a gyülekezési törvény igenis módosításra szorul, egyszerűen azért, mert az elmúlt 20 évben kiderült az, hogy a gyülekezési törvényben foglalt szabályok részben tarthatóak és nagyszerűen működnek, részben viszont új eljárási rendeket kell meghatározni és új szabályok beiktatására lenne szükség. (...) Nem jó az, ha a gyülekezési jog gyakorlása Magyarországon csak és kizárólag kordonok között gyakorolható. (...) Általánosságban azt tudom megítélni, hogy például a Meleg Méltóság Menetén is látható volt, hogy a kordon nemhogy jót tett, hanem kifejezetten agressziót szült, ahol nem volt kordon, ott sokkal békéesebb volt a tüntetők és az ellentüntetők menete – ezt ott helyben, a saját bőrömmön tapasztaltam. Ezért azt gondolom, hogy a kordonok alkalmazását minden esetben mérlegelni kell.

**Simon Éva ügyvivői testületi tag a Parlament
Emberi Jogi Bizottságának ülésén, 2009**

2005. június 15-én adták át a NIOK Alapítvány által létrehozott civil díjakat. A 2004-es Év Civil Szervezete Díjat megosztva kapta a TASZ és a Védegyelet. A díjra való jelölés interneten keresztül történt a 2004-es évben kifejtett tevékenységünk alapján.

2005 márciusában a Magyar Hírlap hagyományos Év Embere díjának 2004-es jelöltjei közé a TASZ elnöke is bekerült. Bár a díjat végül nem Dénes Balázs, hanem egy Erdélyben árvaházakat fenntartó katolikus szerzetes kapta meg, magát a jelölést is nagy megtiszteltetésnek érezte szervezetünk munkája iránt.

A SIKER TITKA

A jelölésről és a díjról azt gondoljuk, hogy elsősorban a TASZ 10 éves munkájának az eredménye, de 2004-ben, a szervezetünk életében bekövetkezett szervezeti változás és fenntarthatóságunk érdekében kifejtett tevékenységünk (átalakított honlapunk, pártoló tagi kampányunk elindítása, aktívabb média megjelenés)

mind hozzájárultak ismertségünk jelentős növeléséhez és a díj elnyeréséhez. A NIOK igazgatója a díj átadásakor a TASZ tekintetében a „civil bátorságot”, és azt a tényt emelte ki, hogy a TASZ megalakulása óta rendkívül komolyan veszi azt a működési elvét, hogy semmilyen állami támogatást nem fogad el.

A TASZ működésének hatékonyságához nagyban hozzájárult az is, hogy míg számos civil szervezetet elsősorban a lelkesedés, illetve az elkeseredés hajt, létük pedig sok esetben az állam jóindulatától függ, a TASZ állami támogatást függetlensége megőrzése érdekében soha nem fogadott el.

A szervezetet elsősorban külföldi magánalapítványok támogatják, azonban – más, hasonló forrásokból gazdálkodó szervezetekkel szemben – keményen dolgoznak az ettől független forrásokért is. Pártolótag-rendszert építettek ki, keresik a kapcsolatot a potenciális szponzorokkal, bár vannak bizonyos területek – gyógyszer- szesz-, dohányipar –, ahonnan nem fogadnának el támogatást – elvi okokból. Meggyőződésük, hogy efféle önmenedzselés nélkül lehetetlen független szervezetet működtetni.

Jogi Fórum

• 2007 •

A Fővárosi Bíróság helybenhagyta a TASZ által képviselt Juhász Péter önfeljelentő, a Kendermag Egyesület szövívőjének ügyében született elsőfokú ítéletet. Juhász Péter jogerősen 70.000,-Ft pénzbírságot kapott azért, mert saját használatára kis mennyiségű marihuánát természetesen otthonában. (...) A TASZ álláspontja szerint a bíróság, mint minden alkotmányos intézmény egyenrangú része a nyitott társadalomnak, s így a véleménynyilvánítás szabadságának is színtere. Az önfeljelentők akciója nem a kábítószer-fogyasztásra akarta felhívni a figyelmet, sosem reklámozták a droghasználatot, pusztán demonstrálni akarták, hogy a marihuána fogyasztása nem veszélyes a társadalomra,

és ezért nem értenek egyet annak büntetőjogi tiltásával. Arcukkal vállalták fel azt, hogy egy mások által helytelenített szokásuk miatt nem szeretnének „bűnözővé” válni, és ennek azzal adtak vitathatatlanul szokatlan módon nyomatékot, hogy önként alávetették magukat egy olyan eljárásnak, amely ellen fel kívánnak lépni.

Egy magatartás nem attól lesz kevésbé veszélyes, hogy titokban zajlik, és az érintettek a nyilvánosság előtt nem jelenítik meg problémájukat. A jogszabályok kritizálása, akár a legalizálás követelése senkit nem tesz veszélyessé, akkor sem, ha véleményének kifejtéséhez, a társadalmi vita felélénkítéséhez a nyilvánosságot és a jog eszközeit kívánja felhasználni.

(2007. 02. 08. www.jogiforum.hu/hirek/15437)

**Dénes Balázs,
a TASZ korábbi
elnöke**

1997-ben, egyetemista-ként kezdtem dolgozni a TASZ-ban. Akkor persze nem gondoltam, hogy 15 évig maradok, és 15 évig azzal foglalkozhatok, ami érdekel – ez szinte mesébe illő. 15 év alatt egy kis szervezet jelentős, nemzetközileg is jegyzett emberi jogi társasággá vált, és nagyon büszke vagyok arra, hogy ennek a részese lehettem. Ennek ellenére váltottam, mert arra gondoltam, hogy ez azért mégsem egy japán autógyár, vagyis nem szeretnék egész életemben ugyanannál a szervezetnél dolgozni. Úgy vélem, van egy „egészséges idő”, amit egy ember egy ilyen szervezet eltölthet, és ez az idő számomra letelt. Elhivatott, lelkes és okos embe-

rekkel dolgozhattam itt, és ez lehetetlenül inspiráló volt. Ha ugyanis a TASZ-ban dolgozol, akkor tudod, hogy a jó oldalon állsz, és ez mindennél fontosabb lehet. Különösen emlékezetes a számomra, hogy Sárosi Péter és Takács István Gábor közreműködésével létrehoztunk egy olyan videós programot, ami tényleg egyedülálló – nemcsak Magyarországon, hanem világviszonylatban is. Arra is nagyon büszke vagyok, hogy a nulláról indultunk, de hat év múltán már ők tanítják a videózást más civil szervezeteknek.

Emellett felismerték: nem elég a különféle területeken hatékonyan fellépni, legalább ennyire fontos a kommunikáció, hogy a közvélemény megismerhesse eredményeiket. Egy átlagos civil szervezetnél lényegesen gyakrabban szerepel a TASZ az írott- és elektronikus sajtóban, működésük alapja, hogy eredményeiket, kérdéseiket, kritikájukat azonnal és a lehető legtöbb fórumon publikálják, nemcsak hír vagy közlemény formájában. A TASZ munkatársai is számos cikket írtak, illetve rögzítettek. A képes dokumentáció, a különféle filmek készítése 2008 óta a társaság önálló programja.

TASZ FILMEK

Hat év alatt több, mint 500 online emberi jogi érdekvédelemesítő film készült a legváltozatosabb témákban, amelyeket a videó-megosztó oldalakon több, mint 3 millióan látták. A TASZ-filmek nemcsak azzal a céllal készülnek, hogy a nézőket informálják a szabadságjogok és a kiszolgáltatott csoportok emberi jogairól, de azért is, hogy aktivizálják és mobilizálják őket. Ezért nem csoda, hogy az alkotók épp azokra a sikerekre a legbüszkébbek, amikor filmjeiknek közvetlen hatásuk volt. Például az önkormányzati ülés bemutatásával sikerült megakadályozniuk, hogy Szilvásvárad visszautasítsa az oda költöző fogyatékkal élőket. Amikor a szélsőjobboldali paramilitáris csoportok Gyöngyöspata lakosságát két hónapig terrorizálták, végig jelen voltak kameráikkal, és az ott készült filmek hatására felfigyelt a nemzetközi sajtó az ügyre, melynek következtében a kormány is lépni kényszerült. For-

gattak akkor is, amikor 2010-ben egy roma család keresztelőjét szétverte a rendőrség, a gyermeket könnygázzal fújták le, az anyákat pedig a földön húzták, és ugyan idehaza ezzel kapcsolatban a sértettek a TASZ segítségével elérni is minden pert elveszítettek, a videó alapján a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága elmarasztalta Magyarországot és kártérítést ítélt meg a sértetteknek. Egy korrupciós ügyben videóüzenetben buzdították a nézőket, hogy kérjenek közérdekű adatot a kormánytól, melynek eredményeképpen megghiúsult a pazarló és jogszerűtlen sávolyi motocrosspálya építése. Persze a filmek nemcsak efféle, mozgósító hatást akarnak

kiváltani, más „műfajban” is igyekeznek és nem is csak hazai pályán. A drogpolitikai program külföldi partnerekkel készített filmjei elősegítették például azt, hogy Lengyelországban enyhítsék a drogtörvényeket, sőt, hogy Stockholmban legyen tucscsere-program, Dániában pedig belövőszoba. De az orosz civilek is a TASZ filmjével lobbiztak sikeresen a Globális Alapnál, hogy továbbra is támogassák az ártalomcsökkentő programokat hazájukban, hiszen az orosz kormány azt nemhogy nem támogatja, de ahol lehet, akadályozza. A TASZ stábjá kezdett a világon elsőként filmeket forgatni az ENSZ éves kábítószerekkel szembenes gyűléseiről. Ezekkel

a filmekkel és a „Dare to Act” nevű kampányukkal arra hívták fel a figyelmet, hogy az ENSZ drogpolitikai döntéseit mekkora tudatlanság és szakmaitlanság vezeti. Azóta ezek az ülések is átláthatóbban működnek, nagyobb a civil szervezetek és a média figyelme is.

Idén a program „Szoba a Nyolcban” című kampánya a Kék Pont VIII. kerületi irodájának megszüntetése nyomán kialakult helyzetet mutatta be, azt, hogy a tűcsere program megszüntetése következtében előálló járványveszély elhárítása nem még több rendészeti beavatkozással, hanem a szociális és egészségügyi segítő rendszer fejlesztésével, az adott helyzetben belövőszobák megnyitásával volna lehetséges. A filmet majdnem 100 ezren látták, a kampány részét képező petíciót pedig hétezeren írták alá.

A TASZ filmjeit számos alkalommal díjazták, a Kreatív Webvideo díj első helyét két ízben nyerték el, és a Hégető Honorka-díjat is megkapták munkájuk elismeréséül. Takács István Gábor és Surányi Ádám Észak-kelet-Magyarországon forgatott, Esélytelenül című filmjét, amely a helyiek a munkához jutási nehézségeinek, a megalázó közmunkaprogramoknak, a

cigányellenességnek a megrázó dokumentuma, az idei Verzió Filmfesztivál közönsége a Top 5 film közé választotta.

Jovánovics Eszter, a Romaprogram vezetője (annak kezdete, 2010 óta)

A módosítások tömkelege miatt ma Magyarországon követhetetlen a jogi környezet, ami egy jogvédő számára komoly nehézségeket okoz. Mégis azt gondolom, hogy jogászként nincs a TASZ-nál jobb hely, ahol dolgozhatnék – mert itt legalább olyan ügyekért tudok lépéseket tenni, amiben hiszek, amik fontosak. Engem az nem érdekelne, hogy ingatlan-nyilvántartási ügyeket intézzek, hogy a cégbíróságra járjak, az viszont nagyon is érdekel, hogy például csökkenjen a romákkal szembeni diszkrimináció Magyarországon. Sokszor tűnik ez szélmalomharcnak, de egy-egy ügyben konkrét jogi sikereket el lehet

érni mind a mai napig, mert még vannak független bírúk. Mégis azt gondolom, hogy munkánknak most fontosabb része a kommunikáció, hogy a problémákra felhívjuk a figyelmet. Sokszor már-már szakmai újságírást folytatunk, bár ennek hatékonysága korlátozott, hiszen a kormányközeli médiában nem jelenhetnek meg ilyen anyagok. De ahová eljutunk, ott is sokszor ütközünk nagyon kemény ellenállásba – a Romaprogram esetében különösen. Mégis ha sikerül megszólítanunk az állampolgárokat, sikerül a szemléletüket formálnunk, az a jelenlegi viszonyok között nagy eredménynek számít.

A TASZ működésének alapját a különféle tematikájú – az évek során egyre bővülő – programok jelentik. Kezdetben persze még szó sem volt ennyire kiterjedt tevékenységről, ahogy programokról sem. De már a legelső időkben, a pszichiátriai betegek jogaival kapcsolatos esetek során látszott, hogy Magyarországon, az efféle jogvédő tevékenységnek sokkal szélesebb körben van létjogosultsága. Az alapítók az első kábítószeres eseteket a pszichiátriai osztályokon ismerték meg – a kilencvenes évek végéig leginkább ezen a két területen mozgott a Társaság.

**Baltay Levente, korábbi ügyvivő,
a jogsegélyszolgálat munkatársa**

Volt egy ember, akit beszállítottak a pszichiátriai osztályra, több hónapig kezelték, majd miután kiengedték, azért fordult hozzánk, mert nem adták oda neki az orvosi dokumentációját. Méghozzá azért nem, mert a törvényben az szerepelt, hogy ha az orvos úgy véli, hogy a dokumentáció tartalmának megismerése ronthatja a gyógyulási esélyt, akkor nem köteles odaadni. Amikor bepereltük a kórházat, eltelt már egy év, a kliensünknek pedig semmi baja nem lett, de a kórház továbbra sem adta a ki a papírokat, és továbbra is arra hivatkozott, hogy rontaná a gyógyulási esélyeket, ami már eleve

abszurd volt. A bíró szerint nekünk kellett volna bizonyítanunk, hogy nem lesz rosszabb az egykori beteg állapota, ha megkapja a papírokat – ezt az igazságügyi szakértő mondhatja ki, akinek díját viszont nekünk kellett megfizetni. Én azon az állásponton voltam, hogy ne fizessük ki ezt a pénzt és vigyük el az ügyet Strasbourrig, de az ügyfél türelmetlenebb volt ennél. A szakértő természetesen nekünk adott igazat, de azóta is sajnálom, hogy nem sikerült a nemzetközi bíróság elé vinni ezt az ügyet.

PROG

Pelle Andrea cikke
a Beszélőben

1996

RAMOK

Magyarország kábítószerkérdésben a proibíció mellett kötelezte el magát, és a tiltás ellenzőit gyakran úgy tüntetik fel, mint akik ösztönözni szeretnék a fiatalokat a drogok használatára.

A rendőrség ezt a szemléletet erősíti, a tudósítások elsősorban a bűnözés világába sorolják a kábítószer-fogyasztást. A proibíció és az ebből fakadó drogbabonák gátolják a nem kizárólag büntetőjogi represszióra, hanem a fogyasztás tolerálására és az ártalomcsökkentésre épülő szemlélet megjelenését a drogpolitikában. (...)

A Nyugat-Európában már elfogadott és gyakorolt ártalomcsökkentő

szemlélet inkább csak a civil kezdeményezéseknél jelenik meg, bár a főváros drog-koordinátora, dr. Arató Géza ennek fontosságát hangoztatta egy drogpolitikai konferencián. Nincs methadonprogramunk, a segítséget nem az absztinenciához kötő drop-in centerünk, nincs a szórakozóhelyeken drogeteszt (a kábítószer minőségét ellenőrző szolgáltatás), nincsenek megfelelő, nem egyedül a veszélyességet hangsúlyozó, hanem gyakorlati tanácsokat adó szórólapok, nincs tűcserre-automatánk. (...)

Elfogadhatatlan, ha az egészségügy rendőri feladatnak ítéli a kábítószer-fogyasztókkal való „foglalkozást”. A rendőrség és az egészségügy között az információáramlás csak egy irányban képzelhető el, a rendőr orvoshoz irányíthatja a látókörébe került drogot, de az orvos nem hívhat rendőrt kábítószer-fogyasztó kliensére.

*(Pelle Andrea: A tiltás élvezete,
Beszélő, 1996. 8. szám)*

De már akkor látszódtak az ennél sokkal szerteágazóbb tevékenységek körvonalai: az általános betegjog irányába éppúgy, mint az információsabadság, vagy a roma jogvédelem területére.

Sajtóhír, 2005. november 18.

Az egészségügyi törvényből 2005. október 30-i hatállyal került ki az a rendelkezés, amely az állam kártalanítási kötelezettségét írta elő, ha a kötelező védőoltások szövődményeként valakit egészségkárosodás ér. A TASZ és a Védegylet 2005. október 25-én levélben tiltakozott a parlamenti pártok frakció-

vezetőinél az állami felelősségvállalás megszüntetése miatt. A két szervezet rámutatott: a másik oldalon adott esetben büntetőjogi konzekvenciákkal is jár, ha egy szülő nem engedi beoltatni gyermekét. A sajtóvisszhang megint kedvezett a civil kezdeményezésnek, a minisztérium elállt a módosítás alkalmazásától.

Csernus Eszter, korábbi betegjogi és HIV/AIDS programvezető írása a Fundamentumban

2005

Társaság a Szabadságjogokért betegjogi programjához, valamint jogsegélyszolgálatához beérkező kérdések-kérések arra engednek következtetni, hogy általánosságban ugyan ismertebbé váltak a betegjogok, azonban azok értelmezése, tartalmuk mibenléte, korlátai, illetve konkrét esetben való alkalmazásuk számtalan fejtörést okoz az érintetteknek. A betegjogok révén az „általános”, az alkotmányban és nemzetközi szerződésekben megfogalmazott emberi jogok egészségügyi viszonyaink között is értelmezhetővé válnak.

Az egészségügyi törvényben nevesített (...) betegjogok lényegében azonban mind az egészségügyi önrendelkezési jog köré csoportosíthatók, mint e „központi”

jog érvényesülésének különböző vetületei. (...) Alapjogról lévén szó, az egészségügyi önrendelkezési jog korlátozása is csak meghatározott, szigorú szabályok szerint történhet – azaz legitim cél érdekében, továbbá szükséges és arányos mértékben –, lényeges tartalma azonban törvényben sem korlátozható.

“ 2008

Interjú Földes Ádámmal, korábbi ügyvivővel és Információsabadság programvezetővel az Index.hu-n

Amikor valaki közérdekű adatot igényel, alkotmányos jogát gyakorolja. Mindenkinek joga van arra, hogy megismerje, hogy az állam mennyire hatékony, hogyan költi a közpénzeket, hogyan gyakorolja a közhatalmat. Egy jogállamban biztosítani kell, hogy ha gyakorlom az alapvető jogomat, és azt valahogyan, például titkosítással korlátozzák, akkor jogorvoslatot kaphassak. Ez általában valamilyen bírói fórumon szokott végződni. A nyári változatból ez lényegében hiányzott, de az új szövegben már benne van és ez egy igen pozitív fejlemény. (...) Közérdekű adatokért rengetegszer fordult bírósághoz a TASZ: szép pert nyertünk a Hankookkal kötött szerződés ügyében, vagy az ÁPV Rt. erőműprivatizációs szerződésének ügyében is, ezek-

nél üzleti titkokról volt szó. Sikerült jogerősen pert nyernünk a Nemzetbiztonsági Hivatallal szemben is, amely a megszünt minősítésű államtitkokról sem akart semmilyen részletet nyilvánosságra hozni.

Közérdekű adat, hogy az állam hogyan költi a pénzünket, hogyan gyakorolja a hatalmat, de ha ezt államtitokká minősítik, a bíróság lehet csak az igazi garanciája annak, hogy az alaptalanul elzárt információk nyilvánosságot kaphassanak.

(2008. 01. 25. www.index.hu/belfold/titok5606/)

Bodoky Tamás,
az [Átlátszó.hu](http://Atlatszoo.hu)
főszerkesztője

Több közadatpert is indítottam a TASZ jogi segítségével, és ez ráébresztett, hogy milyen fontos eszköz az információsabadság az újságírók számára, amennyiben hajlandóak pereskedni is az

eltitkolt információkért. Az első perünk végén nyilvánosságra került az egyetemi rektorok addig gondosan titkolt fizetése, a sztori az egész magyar sajtót bejárta, ennek hatására született meg a kétmilliósi bérplafon a közszférában. Közösen pereltünk a sávolyi motorversenypálya állami támogatását előkészítő hatástanulmányért, a botránysorozat végére milliárdokat húztunk ki a gazdasági-politikai alvilág zsebéből. Ma is tart még a Vértesi Erőművet csődbe juttató szerződésekért indított perünk, amelyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a közvetett állami tulajdonban lévő vállalatoknak is átláthatóan kell gazdálkodniuk. Megkockáztatom, hogy a TASZ nélkül ma nem lenne Átlátszó sem, hiszen mások mellett az ő példájuk inspirált önálló civil szervezet alapítására.

A TASZ programjai kiteljesedtek, különösen jellemző ez a politikai szabadságjogok tekintetében, ami korábban közösen kezelte a sajtó- és szólásszabadságot, a gyülekezési és egyesülési jogot, a lelkiismereti és val-

lásszabadságot, vagyis azokat az értékeket, amelyek minden demokráciának az alapjai. A nyílt társadalomban mindenkinek joga van nézetei szabad kifejezésére még akkor is, ha azok egyeseket megbotránkoztatnak, vagy éppen sértenek, és csak az a társadalom lehet igazán szabad, amely teret enged minden olyan gondolatkorlátozástól mentes áramlásának, amely senkit sem sért szabadságában. Ám mivel az elmúlt négy évben a jogállamiság kiüresedése tapasztalható, ezért e jogok védelmének önálló céljait kellett meghatározni. Így lett például önálló program a politikai részvételi program, amely kifejezetten a polgárok politikai aktivitásával, azon belül is az aktív és passzív választójog gyakorlásával foglalkozik.

Uj Péter,
a 444.hu
főszerkesztője

Már a 2000-es évek elején sorra jöttek azok az ügyek, amit a rendelkezésünkre álló jogi csapattal nem tudtunk megoldani, nem volt meg hozzá a kellő szakértelem. Noha a TASZ-nak nem az a küldetése, hogy olyan üzleti vállalkozásokat, mint az Index.hu vagy a 444.hu segítsen, ám ezek olyan ügyek voltak, amelyeknek volt valamiféle általános hozadéka, tanulsága, hatása a magyar sajtószabadság ügyére. Bármennyire is abszurd és bagatell, ilyen volt a tokaji boros ügy is, ami azután kezdődött, hogy a 2008-ban, a Népszabadságban azt írtam, hogy a Tokaj Kereskedőház bora „szar”, mire ők bepereltek rágalmozás miatt. Emlékszem, egy ilyen napközis tanárnő modorú bíró volt elsőfokon,

aki teljesen felháborodott, és kioktatott, hogy ne írjon ilyeneket a sajtó, majd el is ítelt rágalmozásért. Akkor még viccesnek tűnt az egész, de végül az ügy eljutott a Legfelsőbb Bírósáig, és a végén becsületsértésért ítétek el – ezek szerint egy bor személyiségi jogait sértettem meg –, amiért próbaidős büntetést kaptam. Ez azt jelentette, hogy van még egy dobásom, de utána priuszom lehet. Szóval, nem volt annyira vicces. Végül a TASZ segítségével jutott el az ügy Strasbourgig, ahol a bíróság kimondta: „a stílus a kommunikáció része, a kifejezés formája a vélemény tartalmával egyetemben védettnek minősül.” Ennek köszönhetően megsemmisítették az ítéletet.

“ 2010

Interjú Fazekas Tamással, a TASZ volt ügyvédjével az Origo.hu-n

„Ha én, mint anya úgy döntök, hogy otthon szülök, mert a kórházban sokkal kiszolgáltatottabbnak érzem magam, és nem szeretnék fölösleges beavatkozást a szülés során, akkor az államnak ebben támogatnia kell” - jelentette ki Ternovszky. „Jelenleg viszont a nekem segítő bábának és dűlának a következményektől kell tartaniuk” - tette hozzá.

A második gyermekével várandós Ternovszky a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) segítségével kezdeményezett eljárást 2009-ben a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságánál, amely december 14-én kihirdetett határozatában kimondta: a magyar állam megsértette a magánélethez való jogot, amikor nem alkotta meg az otthon szülés szabályait.

A bíróság szerint ugyanis a magánélethez való jog magában foglalja azt, hogy az anya

maga választhassa meg szülésének körülményeit. Ezt a jogot korlátozza az állam, ha nem alkotja meg ennek speciális szabályozását, ráadásul szankciókkal fenyegeti az otthon szülésnél segédkező bábákat. Az Emberi Jogok Európai Bírósága - hat szavazattal egy ellentétes vélemény ellenében - végül megállapította, hogy a magyar állam ezzel megsértette az Európai Emberi Jogi Egyezményt.

„Az előző kormányzat felelőssége”

„Európai szintű jelentősége van a bíróság döntésének, mert a strasbourgi bíróság korábban még nem foglalkozott az otthon szülés kérdésével. A mostani határozatra az összes európai állam oda fog figyelni” - mondta az [origo]-nak Fazekas Tamás, a TASZ ügyvédje, aki Ternovszky Annát képviselte az eljárás során. Az ügyvéd szerint a határozat egyben felgyorsíthatja a magyar jogalkotási folyamatot.

Minden programnak önálló vezetője, meghatározott célkitűzései, stratégiája van rövid- és hosszútávon, és ehhez igyekeznek a legmegfelelőbb eszköztárszert kidolgozni.

Sárosi Péter írása a
Magyar Narancsban

2009

A TASZ és más, a jelenlegi drogpolitika reformjáért küzdő szervezetek úgy határoztak, hogy tüntetést szerveznek az ENSZ bécsi székháza előtt, hogy felhívják a világ közvéleményének figyelmét a globális drogellenes háború hiábavalóságára és kártékonyására. Bár sokan szeretnék ezt hinni, a tüntetők többségének egyáltalán nem az volt a motivációja, hogy „szabadon lehessen drogozni”. A szervezők közül sokan maguk is megjárták a drogfüggőség poklait, mások soha nem fogyasztottak illegális szereket, megint mások rekreációs drogfogyasztók. Mind tudják, hogy a kémiai tudatmódosítás kockázatos vállalkozás. Az ortodoxokkal ellentétben azonban úgy gondolják, hogy a kockázatok menedzselésének vannak jóval humánusabb és pragmatikusabb formái, mint a tilalom. A drogreform-mozgalmat ma már nem összeesküvés-elméleteket gyártó, kenderkultuszt hirdető hippik dominálják, hanem nagyon is józan szakemberek, akik gyakran területük legjobbjai közé tartoznak. Vannak köztük rendőrök, orvosok, szociológusok, vegyészek és közgazdászok, sőt volt államfők is. Jelenleg a lakosság nagy része még nem fogta fel, amit az ENSZ előtt tüntetők már tudnak és vallanak: a globális drogellenes háború megbukott, az a kérdés, hogy mikor és mennyi szenvedés után fog összeomlani.

(Fecskendőink harcban állnak. Magyar Narancs, 2009. 03. 26.)

MEGVÁL TOZOTT PÁLYÁN

Az emberi jogi szervezeteket a világon mindenhol komolyabban veszi a parlamenti ellenzék, mint a kormány. 2010-ig Magyarországon is az volt a jellemző, hogy a mindenkori ellenzék használta fel vitáiban, módosító indítványokban azokat az eredményeket, amelyeket mások mellett a TASZ is elért: 1998-2002 között, az első Fidesz-kormány idején a szocialisták, 2002-2010 között pedig, amikor szocialista kormány volt, akkor a fideszes képviselők.

A Magyar Nemzet cikke - 2007

A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) nevű jogvédő szervezet elvállalta Orbán Viktor jogi képviselőjét az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium (IRM) elleni személyiségi jogi perben, amelyet holnap tárgyal másodfokon a Fővárosi Ítéltábla. A hírt Schiffer András, a TASZ ügyvivője megerősítette. Elmondta, ő maga képviseli majd a Fidesz elnökét a perben. Az ügyvéd rámutatott, első fokon Orbán saját maga járt el az ügyben, de a napokban megkeresés érkezett a TASZ-hoz, amelyre igent mondtak.

–Azért vállaltuk el Orbán Viktor jogi képviselőjét, mert évek óta szeretnénk elérni a joggyakorlatban annak a tisztázását, hogy a közhatalmi szerveknek van-e jó hírük. A TASZ álláspontja szerint a közhatalmi szervek állítólagos jó híre nem korlátozhatja a politikai viták szabadságát – fogalmazott Schiffer András. Ismert, az akkor még Petrétei József vezette rendészeti minisztérium tavasszal azért indított személyiségi jogi pert Orbán Viktor ellen, mert a Fidesz elnöke politikai nyomást és utasítást vélt felfedezni a rendőrség október 23-i brutális fellépése mögött. Petréteiék a

jogsértés megállapításán túl 3,6 millió forintos nem vagyoni kártérítés kiszabását is kérték, amelyet a „megsérült rendőrök javára” fordítottak volna.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság viszont július elején megállapította: a politikus csak a véleményét mondta el, méghozzá a jogszabályi kereteken belül, és az nem volt indokolatlanul bántó, sértő, és burkoltan nem fejezett ki tényállítást. A bíróság rámutatott: az Alkotmánybíróság több határozatban szögezte le, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára való tekintet nélkül védi, és egy közhatalmat gyakorló szervnek jobban kell tűrnie az őt érő kritikákat. A minisztérium fellebbezett az ítélet ellen.

A rendészeti tárca perindítását korábban a TASZ is aggályosnak nevezte. Mint fogalmaztak: „a rend őreinek jó hírnevét nem Orbán Viktor nyilatkozata sérti”, hanem hogy hónapokkal az őszi események után sem neveztek meg felelősöket, és nem vontak le személyi konzekvenciákat a nyilvánvaló szakmai hibák és túlkapások miatt.

(Magyar Nemzet, 2007. 12. 14.)

2013

Tóth Gábor Attila
a TASZ korábbi elnöke
az Index.hu-nak

A TASZ a szűk értelemben vett politika kritikusa, és ebből a szempontból a bizonyítványa igen jó, mert minden kormányzatot, függetlenül attól, hogy balos vagy jobbos, az alapjogi mércékhez igazított bírálatban és ösztönzésben részesített. Az közismert, hogy nagyon rossznak tartjuk a mostani kormány emberi jogi teljesítményét. Ma már kevesen emlékeznek rá, de úgy kezdtek, hogy Kuncze Gábor volt a belügyminiszter, és néhány ügyben az ő rendőrségi politikáját kritizáltuk. 2006-ban, bár a TASZ fennhangon elítélte a rendbontásokat, a széles értelemben vett gyülekezési szabadságot próbálta megvédeni az önkényes korlátozásoktól, és fellépett a rendőri brutalitással szemben. Akkor a TASZ-nak a baloldali közvélemény egy részével volt konfliktusa. A Bajnai-kormány idején a TASZ komoly tétre menő információszabadság-pereket kezdeményezett. Ilyen szempontból szerintem jó a mérlegünk.

(A TASZ nem grundháborúzik Tomcattal. 2013. 01. 16.)

A Fidesz 2010-es hatalomra kerülése után azonban egy addig példátlan, és a magyar demokráciára nézve roppant veszélyes helyzet állt elő, mivel az új hatalom kétharmados parlamenti többséggel a háta mögött, úgy kezdett alkotmányozásba, s hozta létre az ún. Alaptörvényt, amit nem előzött meg semmiféle egyeztetés. Egyéni képviselői indítványra születtek meghatározó törvények, ily módon a kormány teljesen elzárta a társadalmi, majd a parlamenti vita lehetőségét – a

magyar jogalkotási törvény szerint ugyanis ilyenkor nem kell társadalmi vitára bocsátani az indítványt. A TASZ számára komoly nehézséget okoz az, hogy immár több mint négy éve próbál alkalmazkodni a teljesen új, demokráciának már nehezen értelmezhető közjogi berendezkedéshez, hiszen a Társaság demokratikus körülmények között született, amelyben elsőrendű feladata az volt, hogy polgárok egyenlősége és szabadságjogai érdekében felemelje a szavát. Csakhogy a jelen-

legi állami berendezkedés teljesen más irányt mutat, mi több, azokat, akik a mások szabadságát és véleményét védik és tiszteletben tartják, ellenségének tekinti. A TASZ legfőbb célja nem is lehet más, mint megfordítani ezt a folyamatot, hogy ismét az a nyugati paradigma érvényesüljön, ami egyébként 1989-2010 között – legalábbis elvi szinten – valóban érvényesült, hogy államnak tennie kell annak érdekében, hogy megvédje hatalmától a polgárait.

2012

**Hüttl Tivadar jogsegély-
szolgálat-vezető
a hvg.hu-nak**

A legsúlyosabb visszalépés, hogy az Alaptörvényben az információszabadság anyagi jogi szabályait – hasonlóan a személyes adatok védelméhez – nem védi a parlamenti kétharmad. Ez azt jelenti, hogy a jövőben egyszerű többséggel is lehet majd az információszabadság hatálya alóli kivételt alkotni. Könnyedén bele lehet tolni akár olyan kitévelt is, amivel Font Sándor próbálkozott, amikor az adatkezelőre bízta volna annak eldöntését, hogy az ügy megértéséhez az adatkérő rendelkezik-e megfelelő szakértelemmel. Annnyira nonszensz elképzelés volt, hogy a képviselő a TASZ-tól és Péterfalvi Attilától kapott kritika nyomán vissza is vonta az előterjesztését. De a lehetőség, hogy akár ilyen korlátozás is bekerüljön a jogszabályba, megmaradt. A másik súlyos probléma, hogy a jelenlegi kormány sem oldotta meg a minősített adatok (közkeletű néven államtitok) védelméről szóló jogi szabályozás alkotmányos hiányait. A 2009-ben elfogadott titoktörvény nem biztosít érdemi és hatékony jogorvoslatot a titkosítással szemben, a minősített adatok birodalma teljesen kiesik a civil kontroll alól.

Előrelépést jelent, hogy az alaptörvény közpénzügyi fejezetében világosan rögzítették: az állami vagyon és az önkormányzati vagyon közérdekű adat. Ez egy olyan közvetlenül hivatkozható passzus, ami nemcsak hogy jól mutat bármelyik keresetben és bíróság előtt, de iránytűt is jelent az alacsonyabb szintű szabályok, törvények értelmezéséhez.

Az átláthatóság véd, ha nem is gyönyörködtet.

A mostani helyzetben a TASZ megpróbálja feltárni az okait annak, hogy miért lehetett ilyen könnyen lerombolni az alkotmányos értékeket. Az elsődleges ok az lehet, hogy a rendszerváltás óta felnőtt egy generáció, amely számára nem váltak igazán fontosá a demokratikus alapértékek – hogy egy hatalomnak legyen korlátja, hogy az állam ne szóljon bele a polgárok magánéletébe –, leginkább azért, mert természetesen vették azokat. Így aztán az a bénultság, tehetetlenség magától értetődő, ami mára jellemzővé vált országszerte. A TASZ ma már nem elégedhet meg azzal, hogy közleményeket ad ki, hogy pereket indít. A Társaság talán legnagyobb feladata ebben a közegekben, hogy minél több embert nyerjen meg a szabadság és az egyenlőség eszméjének, és az így kialakuló tömeg kikényszerítse valamilyen módon, hogy az állam ismét a korábbi alapokon működjön. Nyilvánvaló, hogy a TASZ harminc munkatársa nem fog ezért sem pártot, sem tömegszervezetet alapítani, de arra minden bizonnyal képes lesz, hogy tapasztalt védő- vagy épp

oktató szervezetként támogasson minden olyan kezdeményezést, ami hasonló célokat fogalmaz meg – helyi szinten. A videók és ismeretterjesztő kiadványok megjelentetése mellett – noha a jelenlegi rendszerben szinte reménytelen vállalkozás egy független civil szervezetnek bejutni tanintézményekbe – az oktatás tekinthető a legfontosabb eszköznek, a diákok, az egyetemi hallgatók érzékenyítése az emberi jogok iránt, meggyőzni őket, hogy miért fontosak ezek az értékek, miért fontos a szolidaritás, a társadalmi felelősségvállalás. Tehát kétségtelen, hogy a TASZ-nak újra kell gondolnia a feladatköröit, és azokat kell előtérbe állítania, amelyek valóban hatékonyak lehetnek a megváltozott körülmények között. A korábbi gyakorlat, például a lobbizás „jobb” törvények megalkotása érdekében, ma teljesen hiábavaló, hiszen a parlamenti döntéshozatal teljesen átláthatatlanná vált, a törvények minisztériumi előkészítése, nem bocsátják vitára sem, ezért más tevékenységeit kell a TASZ-nak erősítenie. Ilyen például az egyedi ügyek képviselő

selete, mert a bírósági ítéletek alapján precedenst lehet teremteni, más ügyeknél pedig lehet erre hivatkozni. Ha pedig a hazai törvény nem jó, akkor Strasbourgig is el lehet menni. A jövő nagy kérdése, hogy a TASZ mennyire vesz részt direkt módon a politikában. Az nyilvánvaló, hogy egy pártrendezvény szónokaként soha nem lép fel a TASZ munkatársa, ám olyan tüntetéseken – és erre volt is példa az elmúlt négy évben –, amely pártoktól független és olyan alapvető jogokért tartják, amilyen például a sajtószabadság, egyáltalán nem az ördögtől való, hogy a Társaság is képviselje magát. Annál is inkább, mert a TASZ alapvetően politikai térben működik, a közügyeket kívánja befolyásolni, és mivel céljuk, hogy a polgárok sokkal aktívabbak legyenek, minden eszközt meg kell ragadniuk, hogy kifejthesék álláspontjukat. Vagyis, hogy az emberek éljenek a jogaikkal, emeljék fel a szavukat, ha igazságtalanság éri őket, vagy másokat, hogy felelősen gondolkodó állampolgárok legyenek, ne alattvalók.

Kapronczay Stefánia
ügyvezető igazgató

Az világos, hogy mennyire kényelmetlen a kormány-nak, hogy vannak még olyan szervezetek, amelyek hatékonyan tudják őket kritizálni. Az is világos, hogy a kormány egy csomó kérdésben a tőlünk keletre lévő államokra, Oroszországra, Azerbajdzsánra példaként tekint, az ottaniakhoz hasonló intézkedéseket vezet be. Azt is látjuk, hogy világszerte, ahol a független civil szervezeteket megpróbálták megfélemlíteni, felszámolni, az első beavatkozási pont az államtól független finanszírozási források felszámolása volt. Nálunk is ez a helyzet, a politikusi nyilatkozatokból teljesen egyértelmű, hogy az a bajuk, hogy nem ők döntenek arról, hogy ezek a pénzek kihez kerülnek.

Ezért egy olyan időszakra készülhetünk, amikor folyamatosan kell olyan támadásokra számítanunk, amilyenek például az Ökotársat érték, hogy rohamrendőrök szállják meg az irodát. Nem tudni, hogy mikor kerül sor efféle intézkedésre a TASZ-szal szemben, mikor próbálják meg teljesen ellehetetleníteni a munkánkat. Mivel a missziónk része, hogy az ilyen támadások ellen fellépjünk, nem csak önvédelemből szólalunk fel, hanem a nagyobb cél, a korlátok között működő hatalom érdekében is.

Szabó Máté Dániel
szakmai igazgató

A TASZ olyanok jogaiért küzd, akiket általában a többség nem szeret. Ha szeretné őket, ha ezek a csoportok és ezek a jogok népszerűek lennének, akkor nem kellene értük küzdenie. Az emberi jogok védelme többnyire népszerűtlen ügyekért való kiállítás. Ma az emberi jogok iránti érzéketlenség tapasztalható, nekünk pedig ez ellen is tennünk kell. Az itt dolgozó emberek ebben elhivatottak, és bár sokszor szenvednek attól, hogy milyen környezetben élnek, inspirálja is őket az, hogy tehetnek a helyzet megjavításáért valamit.

2014 LEGNAGYOBB SIKEREI

ADATVÉDELMI PROGRAM

Az adatvédelem területén 2014-ben a legjobban az Európai Unió Bírósága ítéletének örülhettünk, amely érvénytelenítette az adatmegőrzési irányelvet. Ennek lényege, hogy az EU tagállamai az irányelv keretei között arra kötelezhetik a mobil- és internetszolgáltatókat, hogy egy óriási adatbázisban tárolják a felhasználók forgalmi és helymeghatározó adatait.

Ebbe beletartozik, hogy kikkel, mikor, milyen gyakorisággal és honnan kommunikálunk. Ez a kommunikáció tartalmának rögzítése nélkül is részletes következtetések levonására alkalmas az illetőről. A TASZ a Bíróság ítélete nyomán beperelte a Telenort és a Vodafone-t, azért, hogy a hasonló szabályokat előíró magyar törvény végre az Alkotmánybíróság elé kerülhessen.

*Hidvégi Fanny
programvezető*

INFORMÁCIÓSZABADSÁG PROGRAM

A 2014. év egyik legnagyobb sikere, hogy a TASZ kiderítette, mi lett annak a több mint egymilliárd forintnak a sorsa, amiről közel 200.000 állampolgár - az adója 1 százalékának felajánlásakor - úgy rendelkezett, hogy az államnak parlafűirtásra kell fordítania. Örömteli, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium hiába hivatkozott az in-

formációszabadság törvény 2013-ban elfogadott botrányos rendelkezéseire, a bíróság az információszabadság javára döntött, így megtudhattuk, hogy hiába okoz rengeteg embernek óriási kellemetlenséget a parlafű-allergia, az állam nem volt gondos gazdája ennek az összegnek, és az adófizetők kifejezett akarata ellenére teljesen más célokra használta fel a pénzt.

*Bence Rita
programvezető*

BETEGJOGI ÉS ÖNRENDELKEZÉSI PROGRAM

A TASZ a Város Mindenkié csoporttal közös projektjével díjat nyert a Szocial-Marie pályázatán, ahol a szociálisan innovatív programokat díjazták. Esetünkben a hajléktalanság elleni összefogásunkat értékelték, amelyben mi biztosítjuk a jogi háttérrel a stratégiai

pererekhez és a jogi szaktudást igénylő beadványokhoz, az AVM pedig - ami javarészt hajléktalan emberekből álló aktivisták csoportja - a napi szintű visszasságokat jelzi, és saját eszközeivel (polgári engedetlenség, demonstráció) még komplexebbé tudja tenni a tiltakozást.

*Sárosi Péter
programvezető*

DROGPOLITIKAI PROGRAM

A TASZ drogprogramja 2013 szeptemberében fordult az Alapjogok Biztosához, hogy vizsgálja ki Józsefváros polgármesterének a tücsere bezárására irányuló tevékenységét, és állapítsa meg, hogy az sérti a drogfogyasztók egészségéhez és a környező lakosság egészséges környezetéhez fűződő jogait. Az Alapjogi Biztos 2014 októbe-

reben közzétett jelentése a TASZ-nak adott igazat, először mondta ki, hogy az ártalomcsökkentő programok nem kizárólag a drogfogyasztók egészségét, hanem a körülöttük élők egészségét is szolgálják. Az ombudsmani jelentés kapcsán támadások érték a TASZ-t és az ombudsmant is, ezt azonban annak jeleként fogjuk fel, hogy a jelentés kényelmetlenül érintette a döntéshozókat.

*Verdes Tamás
programvezető*

FOGYATÉKOSÜGYI PROGRAM

2014-ben a TASZ Fogyatékosügyi programja több, mint 10 személynek nyújtott jogi képviseletet gondnoksági és választójogi ügyben, illetve segített abban, hogy kórházak pszichiátriai osztályán vagy szociális otthonban

jogellenesen elzárt személyek elhagyhassák az intézményeket. Hullámvasút címen elindítottunk egy Facebook-kampányt, amelynek keretében egy skizofrénia diagnózissal élő fiatal férfi fiktív naplóbejegyzéseit követte közel négyezer ember.

*Hegyi Szabolcs
programvezető*

GYŰLEKEZÉSI JOGI PROGRAM

Tavasszal magyarul is kiadtuk azt az eset-tanulmány-kötetet, amit jogvédő szervezetek nemzetközi együttműködése (International Network of Civil Liberties Organizations, INCLO) keretében készítettünk. A kilenc országból származó, a gyülekezési joggal kapcsolatos elnyomó és korlátozó állami beavatkozásokat bemutató tanulmányok mellett a kötet konkrét javaslatokat is megfogalmaz a gyülekezési jog kiterjesztése érdekében. A kötetben megfogalmazott javasla-

tainkat júniusban eljuttattuk az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 26. ülészakára is, amelyen Maina Kiai, az ENSZ gyülekezési és egyesülési jogért felelős rapportőre mutatta be saját éves jelentését. Az INCLO továbbá egy önálló kerekasztal-beszélgetést is szervezett az ülészak idejére, ahol a jogvédő szervezetek képviselői az ENSZ-rapportőrökkel együtt vitatták meg a tüntetésekkel, társadalmi tiltakozásokkal kapcsolatban felmerült emberi jogi problémákat.

LELKIISMERETI SZABADSÁG PROGRAM

A 2012 óta hatályos egyháztörvényt kilenc egyház nevében eljárva sikeresen támadtuk meg több bírói fórum előtt is. Tavaly az Alkotmánybíróság mondott vaskos ítéletet a törvény fölött [6/2013. (III. 1.) AB határozat], amire válaszul a kormányzat kényszerben kétszer is módosította az Alaptörvényt, egyszer pedig az egyháztörvényt is. Idén azonban az Emberi

Jogok Európai Bírósága is kimondta, hogy a szabályozás a módosításokkal együtt is jogfosztó, diszkriminatív, és sérti a magyarországi felekezetek vallásszabadsághoz és egyesülési szabadsághoz való jogát. A Bíróság döntése eredményeképpen a jogfosztott egyházakat ért sérelmeket az államnak orvosolnia kell. Információink szerint a kormányzat azt is belátta, hogy a hatályos szabályozás a továbbiakban vállalhatatlan, és új törvényt kidolgozásába fogott.

*Bagyinszky Ferenc
programvezető*

HIV/AIDS PROGRAM

2014. július 1-jétől három vidéki nagyvárosban (Debrecen, Miskolc és Pécs) is elérhetővé vált a HIV-vel élők fertőzésükkel összefüggő ellátása.

A TASZ évek óta azon dolgozott, hogy az egyetlen budapesti HIV-osztály mellett, ahol a HIV-vel élők gyógyszeres kezelését és gondozását végzik, vidéki nagyvárosokban is létesüljenek HIV-osztályok, úgynevezett decentrumok. A decentralizáció nem csak a vidéken élők ellátáshoz való hozzáférésén javít, hanem növeli a HIV-specialista szakemberek számát, amelyre az egyre romló statisztikák miatt is szükség van. Emellett hosszú-

távon csökkentheti a HIV-vel élőkkel szembeni előítéleteket és alaptalan félelmeket, amelyek miatt gyakran éri a HIV-vel élőket hátrányos megkülönböztetés, például az ellátásuk megtagadása az egészségügyben.

Az egészségügyi kormányzat hosszas ellenállása, majd 2009-es elhibázott decentralizációja után, 2013-ban egy egyezség alapján született döntés a vidéki kezelési központok létrehozásáról. Az egyezséget a TASZ az Egészségügyi Államtitkársággal kötötte egy, a HIV-vel élők egészségügyi hátrányos megkülönböztetése miatt a TASZ által indított, az Egyenlő Bánásmód Hatóság előtti eljárás során.

*Mráz Attila
programvezető*

RÉSZVÉTELI JOGI PROGRAM

A TASZ legfrissebb programja idén sikeresen védte meg az állampolgárok jogát ahhoz, hogy megtudják a választási irodáktól, mely pártok ajánlóívein szerepeltek adataik. Hiába épp a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság álláspontjára támaszkodva próbálták a választási irodák megtagadni az állampolgároktól ezt a tájékoztatást. A füg-

getlen bíróságok ügyfeleinknek kedvező ítélete újabb garancia a jövőbeli választások tisztaságára és a személyes adatok védelmére. Még ha egyes jelöltek vagy pártok meg is próbálnak visszaélni a választópolgárok adataival, annak érdekében, hogy a választáson jelöltté váljanak, a csalásnak a polgárok így maguk is utánajárhatnak.

*Jovánovics Eszter
programvezető*

ROMAPROGRAM

Putnokon egy mélyszegénységben élő roma család több tagját összesen 350.000 Ft-ra bírságotk a helyi önkormányzat rendelete alapján, mert elmulasztották a lakcímbjelentkezést. Hozzá kell tenni, hogy a családtagok többször próbálták bejelenteni lakcímküket, de az önkormányzat elutasította őket. Bíróságon támadtuk meg a bírságokat kiszabó határozatokat. Két bíróhoz kerültek az ügyek, két

ellentétes döntés született. Az egyik bíró indítványunkra az Alkotmánybírósághoz fordult, amely megállapította, hogy a helyi rendelet alkotmányellenes. Így ügyfelünknek nem kellett befizetni a bírságot. A másik bíró helyben hagyta a bírságot, ezért itt még tovább harcolunk azért, hogy ügyfelünk mentesüljön a befizetési kötelezettség alól, amely egy alkotmányellenes rendelet alapján terheli.

*Dojcsák Dalma
programvezető*

SZÓLÁS- ÉS SAJTÓSZABADSÁG

Szalai Ottó ügye még 2012-ben kezdődött. Akkor azt írta a siklósi polgármesterről, hogy az úgy bánik a közpénzzel, mintha a sajátja lenne. Az első- és másodfokú bíróságok ezt a mondatot hamis tényállításnak minősítették és rágalmazás miatt bűnösnek találták ügyfelünket. Az ügy az Alkotmánybíróság elé került, ahol nekünk adott igazat a testület. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat kimondta, hogy a közéleti viták szabadsága megköveteli, hogy a bíróságok figyelemmel

legyenek a szólásszabadságra, amikor egy kritikáról eldöntik, hogy az tényállítás vagy értékítélet. Szalai úr éles kritikája tehát értékítélet volt, ami miatt nem büntethető.

Az alkotmánybírósági határozat megállapításait igyekszünk minél több ügyben megismételni a rendes bíróságok előtt. Így dolgozunk azért, hogy a sikeres alkotmányjogi panaszunk eredményei minél hamarabb beépüljenek a bírói gyakorlatba.

*Takács István Gábor
programvezető*

VIDEO PROGRAM

2014-ben a VERZIO Nemzetközi Ember Jogi Filmfesztiválon a közönség a legjobb 5 film közé választotta a TASZ Esélytelenül című filmjét. A másfél órás film a TASZ Romaprogramjának elmúlt három évben szerzett tapasztalatai alapján a romákat érintő legsúlyosabb emberi jogi jogszértéseket és azok társadalmi hátterét mutatja be. A nyolcadik kerületben a büntetés és a túcsere bezárása nem megoldás, ezért indítottuk el a „Szoba

a Nyolcban” nevű kampányunkat, egy ellenőrzött budapesti drogfogyasztói szobáért. A kampányunkhoz készült filmet közel 100 ezren látták az interneten. A TASZ filmes csapatát hívták Új-Zélandra, hogy bemutassuk hogyan szabályozzák innovatív módon az új pszichoaktív szereket az országban, és hogy videotréninget tartunk fiatal aktivistáknak. Az év végén 16 külföldi kábítószerhasználó aktivistát képeztünk ki Budapesten arra, hogy videókat készítsenek.

Szövegezés: Legát Tibor / **Fotók:** Egyed Péter, Erdőháti Áron
Grafikai tervezés: Hegyi Tamás / **Nyomdai kivitelezés:** Poremba Nyomda
Kiadja a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) - 2014. december - Készült 500 példányban

Függetlenségünk megőrzése érdekében a TASZ nem fogad el támogatást a magyar államtól, a kormánytól és politikai pártoktól. Azonban az Ön támogatása kiemelten fontos számunkra! Amennyiben egyetért céljainkkal, kérjük támogassa a TASZ munkáját!

CIB Bank: 11110104 - 18067109 - 10000001

MagNet Bank: 16200216 - 00089166

*Egyéb támogatási lehetőségünkről honlapunkon
bővebben olvashat:*

<http://tasz.hu/tamogatas>
